

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Croitor Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

*Croitor Alexandru xxxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.07.2019 – 30.07.2020;

Instanța de apel: 24.08.2020 – 05.10.2020;

Instanța de recurs: 30.11.2020 – 26.05.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 30 iulie 2020, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Croitor Alexandru xxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, s-a stabilit lui Croitor Alexandru pedeapsa definitivă - închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

A fost dispusă încasare de la Croitor Alexandru în beneficiul lui Rațoi Andrei sumă de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

A fost dispusă încasare de la Croitor Alexandru xxxx în beneficiul lui Severin Claudia sumă de 2 784 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

A fost dispusă încasarea de la Croitor Alexandru în beneficiul lui Staver Iordachi xxxx sumă de 13 707 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Croitor Alexandru, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acestora, prevăzând urmările prejudiciabile și consecințele negative care pot să survină ca rezultat al acțiunii sale și admitând în același timp în mod conștient survenirea acestor urmări, la data de 11 aprilie 2019, în perioada de timp începând cu orele 17.00 și până la orele 17:15, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, intrând, prin acces liber în blocul de locuit situat pe str. xxxxxx din scara blocului sus-indicat, (din hol) a sustras, în mod tainic bicicleta sportivă de culoare gri, de model „xxxxx”, ce aparținea cet. Rățoi Andrei valoarea căreia a fost estimată la prețul de 5 000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

Tot el, la data de 30.12.2019, în perioada de timp începând cu orele 10:30 și până la orele 11.10, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în vederea realizării scopului său infracțional, prin acces liber, a pătruns în incinta biroului educațional al liceului „Mihai Eminescu”, din or. Strășeni, de unde, în mod tainic, profitând de faptul că nu este observat de nimeni, de pe scaun, a sustras geanta ce aparținea cet. Severin Claudia, în care se afla un portmoneu din piele, de culoare neagră în valoare de 200 lei și bani numerar în sumă de 150 dolari SUA, care conform cursului oficial EURO/MDL stabilit de către BNM constituiau 2 584 lei 57 bani, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i-i astfel părții vătămate Severin Claudia un prejudiciu material considerabil în sumă de totală de 2 784 lei 57 bani. Tot el, la data de 31.12.2019, aproximativ la ora 14:00, în timp ce se afla în incinta magazinului alimentar ce aparține Î.I. ”Diaconu” amplasat în satul Scoreni raionul Strășeni, având scopul de a sustrage bunurile altei persoane, acționând cu intenție a luat de pe teșgea un telefon mobil marca ” Apple” model ”i Phone” XR cu nr. de xxxxxx și xxxxx lăsat de minorul xxxxx.

Respectiv, după ce cet. Croitor Alexandru Grigore a intrat în posesia telefonului menționat supra, la aceeași dată s-a deplasat în mun. Chișinău, unde l-a înstrăinat unei persoane necunoscute contra sumei de 200 lei MDL. De pe urma sustragerii cet. Staver-Iordachi Natalia, i-a fost cauzată o daună în proporții considerabile, în sumă de 13707 lei MDL. Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Croitor Alexandru Grigore a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod

penal (epizodul din 11.04.2019), individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal (epizodul din 30.12.2019), individualizată prin „furt adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu calificativul săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, și art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal (epizodul din 31.12.2019), individualizată prin „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.” Cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel, avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i aplica lui Croitor Alexandru, prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală, o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a indicat că, în cadrul ședinței preliminare, inculpatul a înaintat instanței de judecată o cerere privind examinarea cauzei prin prisma prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Instanța a apreciat incorect gradul de pericol social care-l reprezintă inculpatul și circumstanțele care atenuează vinovăția sa, ceea ce a avut drept consecință stabilirea unei pedepse definitive 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis - izolarea inculpatului de societate, fiind o măsură inutilă.

Instanța nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante cum ar fi; recunoașterea vinovăției și căința sinceră, a solicitat examinarea cauzei prin prisma prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, fapt ce demonstrează că acesta a pășit pe calea corectării și reeducării; contribuția activă la descoperirea infracțiunii. Inculpatul a dat declarații în cadrul urmăririi penale referitor la faptele comise contribuind la stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii acestei infracțiuni și a adevărului pe cauza penală dată, acesta nu se caracterizează negativ nu se află la evidența medicului narcolog, este învinuit de o infracțiune ușoară.

Privitor la personalitatea inculpatului, consideră că din materialele cauzei penale, inculpat merită încrederea instanței în vederea aplicării unei pedepse non privative de libertate, anularea pedepsei în formă de închisoare, care i-a fost administrată de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2020, apelul declarat de către avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în

corespondere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Croitor Alexandru de săvârșirea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, care conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșite cu intenție, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, nu se află la evidență la medicul psihiatru, dar se află la evidență medicului narcolog, la locul de trăi se caracterizează negativ, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată a relatat instanța de apel că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzută de sancțiunea normelor penale în baza căreia a fost condamnat.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Croitor Alexandru xxxxx, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 3 luni, stabilit de instanța de fond.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că nu poate admite solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Croitor Alexandru xxxxx, or, acesta nu este la prima sa abatere de la lege, acesta anterior a fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare.

Faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția încriminată, cauza penală fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, nu constituie un temei de aplicarea unei pedepsei non privative de libertate, în situația în care, conform materialelor cauzei penale, s-a confirmat că Croitor Alexandru xxxx

duce un mod de viață antisocial, pe lângă faptul că a comis infracțiuni cu intenție, acesta este caracterizat la locul de trai negativ.

Totodată, faptul că Croitor Alexandru xxxx a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer - toate acestea circumstanțe care au fost luate în considerare de către instanța de fond la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului și a beneficiat de reducerea pedepsei.

Referitor la acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, instanța de apel a reținut că acestea corect și justificat au fost soluționate conform legii în vigoare, or, fiind dispusă încasare din contul inculpatului în beneficiul părților vătămate a prejudiciului material, instanța de judecată a ținut cont de faptul că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Croitor Alexandru a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, însă executarea pedepsei în penitenciarele din Moldova chiar cauzează atât suferințe fizice cât, și înjosec demnitatea persoanei, ceea ce o dovedesc și condamnările Republicii Moldova de către CEDO.

Subliniază că, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer în cele comise, consideră că inculpatului urmează de a-i acorda încă o șansă, pentru a îndreptăți încrederea acordată, totodată și pentru a avea posibilitate de a se încadra în câmpul muncii și a restitui paguba materială cauzată părților vătămate, prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul societății.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Croitor Alexandru, întrucât celelalte temeiuri de casare nominalizate în recurs nu au fost motivate de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Astfel, Colegiul penal menționează că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, urmează să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reține că, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile

și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că, inculpatul Croitor Alexandru a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare, prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art.75 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

De asemenea, din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că prima instanță, stabilind noile limite ale pedepselor, conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, și anume prin cumularea parțială a pedepselor aplicate,corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În opinia Colegiului penal lărgit instanțele inferioare corect și legal au stabilit pedeapsa inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, motivându-și în mod temeinic soluția în acest sens, iar argumentele apărării cu privire la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sunt declarative, deoarece nu conțin o motivare a solicitărilor cu referire la circumstanțe concrete ale cauzei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită este motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

Mai mult, instanța de apel corect a statuat, că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior inculpatul a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a comis 3 infracțiuni intenționate mai puțin grave, demonstrând prin faptul dat, cele comise nu constituie un incident în biografia acestuia.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Pe de altă parte, în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja raționamentele care au stat la baza respingerii solicitării părții apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă.

Așadar, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dezbătut prin mai multe argumente criticele apelantului ce vizau pedeapsa aplicată inculpatului, circumstanțele atenuante sau agravante ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a pedepsei, totodată decizia cuprinde și temeiurile de respingere a solicitării părții apărării privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate de către partea apărării, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din

care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Croitor Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Croitor Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Croitor Alexandru xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 24 iunie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena